

Arrest

nr. 176 740 van 21 oktober 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 29 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. BUYTAERT, die loco advocaat P. DE BLOCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 3 juni 2015 en heeft zich op dezelfde datum vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 29 juli 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat), waar verzoekster werd gehoord op 2 maart 2016.

1.3. Op 31 maart 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te hebben en geboren te zijn in 1975 (Ethiopische-kalender, verder EK, wat overeenkomt met de periode tussen september 1982 en september 1983 Gregoriaanse kalender, verder GK). Uw exacte geboortedatum kent u niet. U behoort tot de Amhaarse etnie en u bent christen. U bent in Liteda, in Addis Abeba, opgegroeid. In deze buurt van de Ethiopische hoofdstad heeft u heel uw-leven gewoond. U liep school tot de vijfde graad. Hierna moest u uw schoolcarrière stopzetten omwille van ziekte. Uw vader werkte op de Duitse ambassade in Addis Abeba als tuinier terwijl uw moeder huisvrouw was. Zelf huwde u zo'n acht jaar- geleden met M.N.M. (...). Twee jaar later kregen jullie een zoon K. (...). Later begon u te werken als hulpkok in een lokaal restaurant. Uw man was taxichauffeur in Addis Abeba. Jullie gezin leidde een rustig leven in deze stad. Echter, in de loop van Yekatit 2007 (EK, wat overeenkomt met de periode tussen 8 februari 2015 en 9 maart 2015 GK), kwamen drie politiemannen 's nachts aankloppen-bij jullie. Ze vroegen uw naam en u werd vervolgens meegenomen naar het vijfde politiekantoor van Addis- Abeba. Daar vertelde men dat u beschuldigd werd van lidmaatschap van de politieke 'Semayawi' partij. U ontkende alle aantijgingen aangezien u helemaal niets met politiek te maken had. De agenten wilden van u een lijst met andere namen van leden van deze politieke oppositiepartij. Men verdacht er u ook van folders te hebben uitgedeeld gelinkt aan deze partij. U werd tijdens uw detentieperiode van tien dagen mishandeld en bedreigd. Na tien dagen liet men u weer gaan. U trok naar huis en hernam uw-gewone leven. Drie of vier dagen later stonden dezelfde agenten weer aan uw deur. Deze namen u weer mee naar hetzelfde politiebureau waar u gedurende negen dagen in dezelfde-cel-werd opgesloten. Ook nu beschuldigde men u ervan lid te zijn van de 'Semayawi' partij wat u opnieuw ontkende. Na negen dagen Net men u gaan. U hernam uw werk, maar na amper twee dagen hoorde u, toen u van uw werk op weg naar huis was, via uw broer dat de-agenten nogmaals naar uw huis waren gekomen. Ditmaal werd ook uw man beschuldigd, maar hij kon samen met uw zoon ontkomen en ontsnappen. U verliet de volgende dag ook Addis Abeba en besloot met de hulp van uw broer naar het buitenland te vluchten. Met de hulp van een smokkelaar trok u alleen verder naar Khartoum waar u enkele dagen verbleef. In de Soedanese hoofdstad vernam u via uw broer dat uw moeder eveneens was gearresteerd na uw vlucht naar het buitenland. Uzelf trok verder naar Libië waar u de oversteek waagde naar Italië. Uiteindelijk kwam u aan in België op 3 juni 2015 (GK). Diezelfde dag vroeg u asiel aan bij de bevoegde asielinstanties in Brussel.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart tijdens het gehoor voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat u in uw land van herkomst onterecht werd beschuldigd banden te hebben met de politieke oppositiepartij 'Semayawi'. U verklaart driemaal te zijn aangehouden door de Ethiopische autoriteiten ten gevolge van deze valse beschuldigingen.

Vooreerst kunnen er vragen gesteld worden bij de door u aangehaalde onterechte aantijgingen van de Ethiopische autoriteiten over uw zogenaamde banden met de Semayawi partij. U verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS dat u op relatief korte tijd driemaal gearresteerd werd door de Ethiopische politie omdat men u ervan verdacht banden te hebben met de Ethiopische oppositiepartij Semayawi (zie gehoorverslag CGVS, dd.2 maart 2016, p.8-9). Meermaals wordt u tijdens het gehoor gevraagd waarom de Ethiopische autoriteiten u hiervan zouden verdenken (zie gehoorverslag CGVS, p.9-11-13-17). Telkens antwoordt u dat u geen idee heeft, dat u helemaal niet met politiek bezig was, er ook niets van weet en dat u gewoon een rustig leven leidde in Addis Abeba samen met uw gezin (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). Tijdens het gehoor wordt meermaals gepeild naar mogelijke motieven voor uw beweerde arrestaties zoals eventuele incidenten die zich zouden hebben voorgedaan voor uw arrestatie, of kennissen., familie, vrienden die banden zouden hebben met de Semayawi partij (zie gehoorverslag CGVS, p.9-11-13), maar telkens antwoordt u dat er zich geen" incidenten hebben voorgedaan, dat u niemand kent die gelinkt kan worden aan deze politieke partij en dat u gewoon uw leven leidde zonder ook maar iets met politiek te maken te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.9-11-13). U heeft met andere woorden geen enkel idee waarom de Ethiopische autoriteiten u zouden viseren, en u onterecht zouden beschuldigen lid te zijn van een oppositiepartij. Volgens u was er geen enkele aanleiding voor de autoriteiten om deze valse en volledig uit de lucht gegrepen beschuldigingen tegenover u te uiten aangezien u helemaal niets met deze partij te maken had. Afgaande op uw verklaringen tijdens het gehoor zou u bijgevolg een louter willekeurig slachtoffer van de Ethiopische autoriteiten geweest zijn.

Tijdens het gehoor wordt u eveneens gevraagd- of de agenten u dan niet vertelden waarom ze u van deze feiten verdachten, waarop u antwoordt dat ze u niets zeiden, en dat ze u sloegen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Ook tijdens uw drie arrestaties zou volgens uw verklaringen nooit verteld zijn waarom men u beschuldigde of wat de aanleiding was van uw vermeende arrestaties. Bij deze door u naar voren gebrachte verklaringen kunnen enkele ernstige bedenkingen geplaatst worden. Vooreerst kan de vraag gesteld worden waarom de Ethiopische autoriteiten een onschuldige burger, die noch van dichtbij, noch van ver, ook maar iets te maken heeft met een politieke oppositiepartij, zouden viseren en valselijk beschuldigen actief te zijn voor deze oppositiepartij in kwestie. U kunt tijdens het gehoor op geen enkele wijze een verklaring geven voor deze beweerd ongefundeerde handelingen van de Ethiopische autoriteiten. Het CGVS beschikt over informatie dat enkele prominente leden van deze oppositiepartij werden gearresteerd door de Ethiopische veiligheidsdiensten, net zoals enkele leden of sympathisanten van de partij die onder meer betrokken waren in protestacties tegen de Ethiopische regering (zie landeninformatie in het administratieve dossier) maar het gaat of ging in deze gevallen duidelijk om personen die effectief een al dan niet belangrijke band hebben met deze oppositiepartij. Het is echter niet aannemelijk dat de Ethiopische autoriteiten burgers zoals u zouden arresteren, die hoegenaamd niets met de oppositie tegen het huidige regime te maken hebben, die niets met politiek tout court te maken hebben, en die bovendien tijdens de laatste verkiezingen zelfs op de regeringspartij zouden hebben gestemd, zoals in uw geval, volgens uw verklaringen op het einde van het gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag-CGVS, p. 18). De tegen u gerichte beweerd valse beschuldigingen - met name dat u banden zou hebben met de Semayawi partij - komen-bijgevolg hoegenaamd niet overtuigend over gezien de totale ongegrondheid ervan. U kant tijdens het gehoor geen enkele aanleiding of verklaring naar voren brengen die deze valse en volledig uit de lucht gegrepen aanklachten tegen uw persoon door de Ethiopische autoriteiten zouden kunnen kaderen of verklaren. Deze door u aangehaalde onterechte beschuldigingen van de Ethiopische autoriteiten zijn bijgevolg niet aannemelijk en onwaarschijnlijk te noemen. U haalde evenmin andere elementen aan die zouden kunnen verklaren waarom de Ethiopische autoriteiten u - onder-het voorwendsel dat u politiek actief zou zijn - zouden willen vervolgen.

Bovendien zijn uw verklaringen over de beweerd gevolgen die uit deze valse beschuldigingen zouden zijn voortgevloeid, met name de drie korte arrestaties door de Ethiopische politie hoegenaamd niet - overtuigend. U verklaart tijdens het gehoor dat u ten gevolge van deze zelfverklaard beschuldigingen drie maal zou zijn aangehouden door-de autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Een eerste maal zou u tien dagen zijn opgesloten in het vijfde politiekantoor, een tweede maal gedurende negen dagen, en tot slot een-derde maal gedurende zeven dagen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer u gevraagd wordt wanneer u een eerste keer werd aangehouden, antwoordt u dat u de datum niet meer kent, dat u alles vergeten bent (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer de vraag herhaald wordt, en of u het jaar toch nog weet, antwoordt u dat "het in 2007 (Ethiopische kalender) was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Later wordt u de vraag gesteld of u de exacte dag niet meer weet waarop u antwoordt van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Wanneer u gevraagd wordt wanneer u dan voor het eerst beschuldigd werd lid te zijn van de Semayawi partij, antwoordt u nu dat het in de maand Yekatit van het jaar 2007 (EK) moet geweest zijn (wat overeenkomt met de periode tussen 8 februari 2015 en 9 maart 2015, GK). Het is echter vreemd dat u geen preciezere informatie kunt geven omtrent de datum van uw beweerd eerste arrestatie. door de Ethiopische autoriteiten aangezien dit toch een erg ingrijpende gebeurtenis moet geweest zijn.

Bovendien haalt u tijdens het gehoor voor het CGVS aan dat u niet de enige was die aangehouden werd, maar dat ook mensen in uw omgeving zouden zijn gearresteerd en opgesloten (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer u echter later tijdens het gehoor gevraagd wordt wie deze personen waren, antwoordt u dat u hun namen niet kent, en dat u gewoon bedoelde dat er in het algemeen anderen zijn die ook gearresteerd worden (zie gehoorverslag CGVS, p.14), wat weinig overtuigend overkomt.

Zoals eerder gezegd heeft u geen idee waarom de politie haar pijlen tegen u richtte. U kan geen verklaring geven waarom u gevisieerd werd. Wanneer tijdens het gehoor dan gevraagd wordt hoe de beschuldigingen dan precies luiden tegen u, verklaart u dat u enkel gezegd werd dat u lid was van de Semayawi partij en dat u folders zou hebben verspreid (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd wat voor folders, antwoordt u dat dit niet gezegd werd en dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wanneer u later tijdens het gehoor meer uitleg gevraagd wordt over de precieze beschuldigingen, herhaalt u dat de agenten enkel zeiden dat men u ervan verdacht folders te hebben verspreid (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Het is echter niet waarschijnlijk dat de autoriteiten tijdens de door u aangehaalde arrestaties niet meer uitleg zouden hebben gegeven over de tegen u geuite beschuldigingen, noch over de reden of aanleiding ervan.

Verder geeft u tijdens het gehoor dat in het politiekantoor samen met een vijftiental andere celgenoten zou zijn opgesloten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U kan geen enkele van deze celgenoten bij naam

noemen, en kent evenmin de precieze reden van hun aanhouding (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Wanneer u gevraagd wordt waarom uw celgenoten opgepakt waren, komt u telkens niet verder dan te stellen dat ze ook om politieke redenen gearresteerd waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U heeft echter geen idee tot welke politieke partij ze zouden hebben behoord, of wat de precieze reden van de arrestaties van uw celgenoten zou geweest zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 13-14). Nochtans verklaart u tijdens het gehoor dat u telkens met dezelfde celgenoten in de cel zou hebben gezeten tijdens uw verschillende beweerde arrestaties (zie gehoorverslag CGVS, p.13) zodat uw vage en onwetende verklaringen over uw zogenaamde celgenoten alweer niet overtuigend overkomen.

Tot slot weten uw verklaringen over de beweerde beschuldigingen gericht tegen uw man en zijn beweerde ontsnapping aan de autoriteiten evenmin te overtuigen. U verklaart tijdens het gehoor dat de vermeende valse beschuldigingen eerste enkel tegen u zouden gericht zijn, en niet tegen uw man (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U haalt later aan datum man na uw. beweerde derde vrijlating aan de politie wist te ontsnappen nadat agenten een vierde maal naar uw huis zouden zijn gekomen op een moment dat u niet thuis was (zie gehoorverslag CGVS, p.15-16). Gevraagd waarom men uw echtgenoot nu plots wel zou beschuldigen, en ervoor niet, antwoordt u weinig overtuigend dat zijn vrienden het hem hadden verteld (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Gevraagd hoe zijn vrienden dan wisten dat de politie naar jullie huis zou komen, en dat ze dit maal ook op zoek zouden zijn naar uw man, geeft u aan dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Vervolgens gevraagd naar de naam van de vriend die uw man zou hebben ingelicht over de nakende komst van de agenten naar jullie huis, geeft u aarzelend de naam van één persoon (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Eerder tijdens het gehoor voor het CGVS had u nochtans verklaard dat het uw ouders waren die uw man verwittigd zouden hebben dat de politie er (een vierde maal) aankwam (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Ook toen-had u geen idee hoe uw ouders wisten dat de politie een vierde keer naar uw huis zou komen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Het zijn dergelijke weinig overtuigende en zelfs inconsistente verklaringen die de geloofwaardigheid van het geheel van uw asielrelaas verder ondermijnen.

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe te mogen stellen dat de door u aangehaalde onterechte beschuldigingen van de Ethiopische autoriteiten tegenover u niet aannemelijk en onwaarschijnlijk zijn gezien~ de totale ongegrondheid ervan. Bovendien zijn uw verklaringen over de beweerde gevolgen die uit deze valse beschuldigingen zouden zijn voortgevloeid, met name de door u aangehaalde arrestaties, niet overtuigend en inconsistent te noemen.

U legt tot slot geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch ter bevestiging van uw beweerde identiteit.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/~4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verzoekster om de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te leggen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster gaat, in wat zij omschrijft als een eerste middel, in op de waarachtigheid van haar verklaringen. Zij citeert artikel 48/6 van de vreemdelingenwet en geeft een algemene uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen.

Verzoekster meent dat het Commissariaat zich er van moet vergewissen dat zij risico loopt op een mensonterende behandeling in geval van terugkeer naar haar land van herkomst. Zij blijft formeel achter haar verklaringen staan, doch geeft aan dat zij bepaalde details achtergehouden heeft voor het Commissariaat, dat zij gebukt ging onder extreme angstgevoelens en vreest voor represailles tegen de leden van haar familie die zijn achtergebleven in Ethiopië, dat zij niet overtuigd is van de geheimhoudingsplicht van het Commissariaat en dat het haar dan ook niet kwalijk kan worden genomen bepaalde details niet genoeg belicht te hebben. Betreffende de motieven dat zij niet zou weten waarom

zij werd geïnviseerd door de Ethiopische autoriteiten, stelt verzoekster ter gelegenheid van het verzoekschrift dat zij wel degelijk wist waarom zij geïnviseerd werd, dat haar man een lid was van de oppositiepartij.

3.2. Verzoekster gaat, in wat zij omschrijft als een tweede middel, in op de weigering van de vluchtelingenstatus. Zij verwijst naar artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en geeft een algemene uiteenzetting omtrent de in dit artikel opgenomen elementen.

Verzoekster betoogt dat gelet op het feit dat zij geïnviseerd wordt door de Ethiopische autoriteiten, naar alle waarschijnlijkheid en redelijkheid kan worden aangenomen dat zij een gegronde vrees heeft voor zwaarwichtige represailles door diezelfde overheid, dat zij zelfs al meerdere keren in detentie werd gehouden, dat overigens haar moeder kort na haar vertrek uit Ethiopië zou zijn gearresteerd. Ten slotte citeert verzoekster een paragraaf uit een tekst van Immigration and Refugee Board of Canada over de Semayawi partij van 17 oktober 2014.

3.3. Verzoekster gaat, in wat zij omschrijft als een derde middel, in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Zij citeert artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en geeft een algemene uiteenzetting aangaande de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster wijst zo onder meer op artikel 48/7 van de vreemdelingenwet en stelt dat dit artikel de mogelijkheid niet uitsluit om bescherming toe te kennen indien er sprake is van zeer ernstige trauma's bij de asielzoeker, zelfs als de omstandigheden die hem ertoe aangezet hebben zijn land te verlaten verdwenen of gewijzigd zijn. Zij wijst er op dat zij op zijn minst trauma's heeft opgelopen naar aanleiding van de periodes dewelke zij in detentie heeft moeten doorbrengen en naar aanleiding van de foltering en de mishandelingen die zij tijdens haar gevangenschap heeft moeten ondergaan, dat zij onder meer werd blootgesteld aan verdrinkingsfoltering en kwetsuren opliep aan de borststreek. Verzoekster meent dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de hoegrootte van het risico dat zij loopt – in de veronderstelling dat zij effectief wordt gelinkt aan de oppositiepartij in Ethiopië – om blootgesteld te worden aan verscheidene vormen van onheuse behandelingen. Verder meent verzoekster dat de bestreden beslissing te weinig het dreigende gevaar voor schade in haar hoofde, te wijten aan haar associatie met de oppositiepartij Semayawi, onderzoekt. Verzoekster citeert twee paragrafen uit een Ethiopië rapport van Amnesty International betreffende de behandeling van leden van de oppositie in dat land.

3.4. In haar besluit stelt verzoekster nog dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met haar kwetsbaar karakter als alleenstaande vrouw.

3.5. *In fine* van haar verzoekschrift vraagt verzoekster in hoofddoel de beslissing van het Commissariaat te hervormen en haar status van vluchteling toe te kennen, in subsidiaire orde de bestreden beslissing te hervormen en haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in nog meer ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en de zaak terug te verwijzen naar het Commissariaat.

3.6. De Raad oefent inzake beslissingen van het Commissariaat, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

3.7. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva,

december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Krachtens artikel 48/6 van de vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal of de Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de asielzoeker op te vullen.

3.8. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoekster aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

3.9. In navolging van het Commissariaat kan de Raad geen geloof hechten aan verzoeksters asielrelaas. Het Commissariaat oordeelde terecht als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart tijdens het gehoor voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat u in uw land van herkomst onterecht werd beschuldigd banden te hebben met de politieke oppositiepartij 'Semayawi'. U verklaart driemaal te zijn aangehouden door de Ethiopische autoriteiten ten gevolge van deze valse beschuldigingen.

Vooreerst kunnen er vragen gesteld worden bij de door u aangehaalde onterechte aantijgingen van de Ethiopische autoriteiten over uw zogenaamde banden met de Semayawi partij. U verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS dat u op relatief korte tijd driemaal gearresteerd werd door de Ethiopische politie omdat men u ervan verdacht banden te hebben met de Ethiopische oppositiepartij Semayawi (zie gehoorverslag CGVS, dd.2 maart 2016, p.8-9). Meermaals wordt u tijdens het gehoor gevraagd waarom de Ethiopische autoriteiten u hiervan zouden verdenken (zie gehoorverslag CGVS, p.9-11-13-17). Telkens antwoordt u dat u geen idee heeft, dat u helemaal niet met politiek bezig was, er ook niets van weet en dat u gewoon een rustig leven leidde in Addis Abeba samen met uw gezin (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). Tijdens het gehoor wordt meermaals gepeild naar mogelijke motieven voor uw beweerde arrestaties zoals eventuele incidenten die zich zouden hebben voorgedaan voor uw arrestatie, of kennissen., familie, vrienden die banden zouden hebben met de Semayawi partij (zie gehoorverslag CGVS, p.9-11-13), maar telkens antwoordt u dat er zich geen" incidenten hebben voorgedaan, dat u niemand kent die gelinkt kan worden aan deze politieke partij en dat u gewoon uw leven leidde zonder ook maar iets met politiek te maken te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.9-11-13). U heeft met andere woorden geen enkel idee waarom de Ethiopische autoriteiten u zouden viseren, en u onterecht zouden beschuldigen lid te zijn van een oppositiepartij. Volgens u was er geen enkele aanleiding voor

de autoriteiten om deze valse en volledig uit de lucht gegrepen beschuldigingen tegenover u te uiten aangezien u helemaal niets met deze partij te maken had. Afgaande op uw verklaringen tijdens het gehoor zou u bijgevolg een louter willekeurig slachtoffer van de Ethiopische autoriteiten geweest zijn. Tijdens het gehoor wordt u eveneens gevraagd- of de agenten u dan niet vertelden waarom ze u van deze feiten verdachten, waarop u antwoordt dat ze u niets zeiden, en dat ze u sloegen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Ook tijdens uw drie arrestaties zou volgens uw verklaringen nooit verteld zijn waarom men u beschuldigde of wat de aanleiding was van uw vermeende arrestaties. Bij deze door u naar voren gebrachte verklaringen kunnen enkele ernstige bedenkingen geplaast worden. Vooreerst kan de vraag gesteld worden waarom de Ethiopische autoriteiten een onschuldige burger, die noch van dichtbij, noch van ver, ook maar iets te maken heeft met een politieke oppositiepartij, zouden viseren en valselijk beschuldigen actief te zijn voor deze oppositiepartij in kwestie. U kunt tijdens het gehoor op geen enkele wijze een verklaring geven voor deze beweerdde ongefundeerde handelingen van de Ethiopische autoriteiten. Het CGVS beschikt over informatie dat enkele prominente leden van deze oppositiepartij werden gearresteerd door de Ethiopische veiligheidsdiensten, net zoals enkele leden of sympathisanten van de partij die onder meer betrokken waren in protestacties tegen de Ethiopische regering (zie landeninformatie in het administratieve dossier) maar het gaat of ging in deze gevallen duidelijk om personen die effectief een al dan niet belangrijke band hebben met deze oppositiepartij. Het is echter niet aannemelijk dat de Ethiopische autoriteiten burgers zoals u zouden arresteren, die hoegenaamd niets met de oppositie tegen het huidige regime te maken hebben, die niets met politiek tout court te maken hebben, en die bovendien tijdens de laatste verkiezingen zelfs op de regeringspartij zouden hebben gestemd, zoals in uw geval, volgens uw verklaringen op het einde van het gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag-CGVS, p. 18). De_ tegen u gerichte beweerdde valse beschuldigingen - met name dat u banden zou hebben met de Semayawi partij - komen-bijgevolg hoegenaamd niet overtuigend over gezien de totale ongegrondheid ervan. U kant tijdens het gehoor geen enkele aanleiding of verklaring naar voren brengen die deze valse en volledig uit de lucht gegrepen aanklachten tegen uw persoon door de Ethiopische autoriteiten zouden kunnen kaderen of verklaren. Deze door u aangehaalde onterechte beschuldigingen van de Ethiopische autoriteiten zijn bijgevolg niet aannemelijk en onwaarschijnlijk te noemen. U haalde evenmin andere elementen aan die zouden kunnen verklaren waarom de Ethiopische autoriteiten u - onder-het voorwendsel dat u politiek actief-zou zijn - zouden willen vervolgen.

Bovendien zijn uw verklaringen over de beweerdde gevolgen die uit deze valse beschuldigingen zouden zijn voortgevloeid, met name de drie korte arrestaties door de Ethiopische politie hoegenaamd niet - overtuigend. U verklaart tijdens het gehoor dat u ten gevolge van deze zelfverklaarde beschuldigingen drie maal zou zijn aangehouden door-de autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Een eerste maal zou u tien dagen zijn opgesloten in het vijfde politiekantoor, een tweede maal gedurende negen dagen, en tot slot een-derde maal gedurende zeven dagen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer u gevraagd wordt wanneer u een eerste keer werd aangehouden, antwoordt u dat u de datum niet meer kent, dat u alles vergeten bent (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer de vraag herhaald wordt, en of u het jaar toch nog weet, antwoordt u dat "het in 2007 (Ethiopische kalender) was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Later wordt u de vraag gesteld of u de exacte dag niet meer weet waarop u antwoordt van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Wanneer u gevraagd wordt wanneer u dan voor het eerst beschuldigd werd lid te zijn van de Semayawi partij, antwoordt u nu dat het in de maand Yekatit van het jaar 2007 (EK) moet geweest zijn (wat overeenkomt met de periode tussen 8 februari 2015 en 9 maart 2015, GK). Het is echter vreemd dat u geen preciezere informatie kunt geven omtrent de datum van uw beweerdde eerste arrestatie. door de Ethiopische autoriteiten aangezien dit toch een erg ingrijpende gebeurtenis moet geweest zijn.

Bovendien haalt u tijdens het gehoor voor het CGVS aan dat u niet de enige was die aangehouden werd, maar dat ook mensen in uw omgeving zouden zijn gearresteerd en opgesloten (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer u echter later tijdens het gehoor gevraagd wordt wie deze personen waren, antwoordt u dat u hun namen niet kent, en dat u gewoon bedoelde dat er in het algemeen anderen zijn die ook gearresteerd worden (zie gehoorverslag CGVS, p.14), wat weinig overtuigend overkomt.

Zoals eerder gezegd heeft u geen idee waarom de politie haar pijlen tegen u richtte. U kan geen verklaring geven waarom u gevisieerd werd. Wanneer tijdens het gehoor dan gevraagd wordt hoe de beschuldigingen dan precies luiden tegen u, verklaart u dat u enkel gezegd werd dat u lid was van de Semayawi partij en dat u folders zou hebben verspreid (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd wat voor folders, antwoordt u dat dit niet gezegd werd en dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wanneer u later tijdens het gehoor meer uitleg gevraagd wordt over de precieze beschuldigingen, herhaalt u dat de agenten enkel zeiden dat men u ervan verdacht folders te hebben verspreid (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Het is echter niet waarschijnlijk dat de autoriteiten tijdens de door u

aangehaalde arrestaties niet meer uitleg zouden hebben gegeven over de tegen u geuite beschuldigingen, noch over de reden of aanleiding ervan.

Verder geeft u tijdens het gehoor dat in het politiekantoor samen met een vijftiental andere celgenoten zou zijn opgesloten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U kan geen enkele van deze celgenoten bij naam noemen, en kent evenmin de precieze reden van hun aanhouding (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Wanneer u gevraagd wordt waarom uw celgenoten opgepakt waren, komt u telkens niet verder dan te stellen dat ze ook om politieke redenen gearresteerd waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U heeft echter geen idee tot welke politieke partij ze zouden hebben behoord, of wat de precieze reden van de arrestaties van uw celgenoten zou geweest zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 13-14). Nochtans verklaart u tijdens het gehoor dat u telkens met dezelfde celgenoten in de cel zou hebben gezeten tijdens uw verschillende beweerde arrestaties (zie gehoorverslag CGVS, p.13) zodat uw vage en onwetende verklaringen over uw zogenaamde celgenoten alweer niet overtuigend overkomen.

Tot slot weten uw verklaringen over de beweerde beschuldigingen gericht tegen uw man en zijn beweerde ontsnapping aan de autoriteiten evenmin te overtuigen. U verklaart tijdens het gehoor dat de vermeende valse beschuldigingen eerste enkel tegen u zouden gericht zijn, en niet tegen uw man (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U haalt later aan datum man na uw beweerde derde vrijlating aan de politie wist te ontsnappen nadat agenten een vierde maal naar uw huis zouden zijn gekomen op een moment dat u niet thuis was (zie gehoorverslag CGVS, p.15-16). Gevraagd waarom men uw echtgenoot nu plots wel zou beschuldigen, en ervoor niet, antwoordt u weinig overtuigend dat zijn vrienden het hem hadden verteld (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Gevraagd hoe zijn vrienden dan wisten dat de politie naar jullie huis zou komen, en dat ze dit maal ook op zoek zouden zijn naar uw man, geeft u aan dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Vervolgens gevraagd naar de naam van de vriend die uw man zou hebben ingelicht over de nakende komst van de agenten naar jullie huis, geeft u aarzelend de naam van één persoon (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Eerder tijdens het gehoor voor het CGVS had u nochtans verklaard dat het uw ouders waren die uw man verwittigd zouden hebben dat de politie er (een vierde maal) aankwam (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Ook toen-had u geen idee hoe uw ouders wisten dat de politie een vierde keer naar uw huis zou komen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Het zijn dergelijke weinig overtuigende en zelfs inconsistente verklaringen die de geloofwaardigheid van het geheel van uw asielrelaas verder ondermijnen.

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe te mogen stellen dat de door u aangehaalde onterechte beschuldigingen van de Ethiopische autoriteiten tegenover u niet aannemelijk en onwaarschijnlijk zijn gezien~ de totale ongegrondheid ervan. Bovendien zijn uw verklaringen over de beweerde gevolgen die uit deze valse beschuldigingen zouden zijn voortgevloeid, met name de door u aangehaalde arrestaties, niet overtuigend en inconsistent te noemen.

U legt tot slot geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch ter bevestiging van uw beweerde identiteit.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen."

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn.

Het algemene theoretische betoog dat verzoekster ontwikkelt, volstaat niet om afbreuk te doen aan bovenstaande pertinente vaststellingen. Er dient immers opgemerkt dat verzoekster haar vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen. Een louter theoretische uiteenzetting over het vreemdelingenrecht kan geenszins worden gezien als een poging zijn asielrelaas alsnog *in concreto* aannemelijk te maken.

Met de stelling dat zij voor meerdere periodes in detentie werd gehouden en dat haar moeder kort na haar vertrek uit Ethiopië zou zijn gearresteerd, beperkt zij zich tot het herhalen van haar verklaringen en weerlegt zij de hierboven vermelde motieven niet. Ook met het louter citeren van een paragraaf uit het rapport van de Immigration and Refugee Board of Canada betreffende de arrestatie en slechte behandeling van leden van de Semayawi partij en andere politieke partijen op beschuldiging van 'terror', weerlegt verzoekster de motieven niet. Immers het enkele feit dat leden van de Semayawi partij gearresteerd worden en in detentie slecht behandeld worden, toont de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen dat zij onterecht werd beschuldigd van lidmaatschap van de partij en op grond van deze beschuldigingen gearresteerd, vastgehouden en slecht behandeld werd, niet aan. Immers

wordt in de bestreden beslissing niet gesteld dat geen geloof wordt gehecht aan het feit dat leden van de Semayawi partij gearresteerd worden en in detentie slecht behandeld worden, doch wel dat aan verzoeksters verklaringen als zou zij onterecht beschuldigd zijn van lidmaatschap van de partij en op grond van deze beschuldigingen gearresteerd, vastgehouden en slecht behandeld zijn, geen geloof kan worden gehecht.

Verzoekster weerlegt de vaststellingen van de commissaris-generaal, die betrekking hebben op de kern van het asielrelaas, en die de commissaris-generaal kon doen naar aanleiding van het gehoor en de overige stukken van het administratief dossier, niet. Zij stelt enkel, zonder te betwisten dat zij dit niet aangaf tijdens de gehoren op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat, dat zij wel wist waarom zij werd geïnterviewd, dat haar man een lid was van de oppositiepartij. Zoals blijkt uit punt 3.13. is dergelijke bewering niet geloofwaardig. De motieven van de bestreden beslissingen blijven derhalve gehandhaafd en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

3.10. Ten overvloede wijst de Raad erop dat het asielrelaas van verzoekster nog meer inconsistenties bevat. Zo verklaart verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat haar moeder werd gearresteerd en dat haar man en zoontje ook werden meegenomen (vragenlijst DVZ, vraag 5), dat zij werden meegenomen door de militairen in Ethiopië (verklaring DVZ, vraag 15). Tijdens het gehoor op het Commissariaat verklaart verzoekster dan weer dat, toen de politie kwam, haar man en haar kind zijn verdwenen, dat ze hen niet konden meenemen, dat haar man en kind zijn kunnen ontsnappen voordat de politie er was (gehoorverslag CGVS, p. 5), dat de politie een vierde keer kwam en haar man en kind konden vluchten, dat na haar werk, haar broer haar zei niet naar huis te gaan, dat hij haar kwam oppikken en dat ze haar man zochten doch dat deze ontsnapt was (gehoorverslag CGVS, p. 15-16). Op de vraag waar haar man nu is, antwoordt verzoekster dat ze er geen contact meer mee heeft, dat ze niet weet waar hij naartoe ging en dat hij verdween, dat ze niet weet waar hij is (gehoorverslag CGVS, p. 5 en p. 16). Aldus blijkt uit haar verklaringen op het Commissariaat dat zij reeds in het land van herkomst, voor haar vlucht, op de hoogte was van het vluchten door haar man en dat zij heden niet weet waar hij zich bevindt. De verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken, terwijl zij volgens haar verklaringen op het Commissariaat reeds op de hoogte was van diens ontsnapping, dat haar man werd meegenomen is dan ook inconsistent met haar tijdens het gehoor op het Commissariaat naar voren gebrachte asielrelaas. Deze vaststelling ondermijnt nog verder de geloofwaardigheid van het naar voren gebrachte relaas.

3.11. Er kan geen enkel geloof worden gehecht aan verzoeksters verklaringen betreffende de beschuldigingen lid te zijn van de Semayawi partij door de Ethiopische autoriteiten aan haar adres en de hieruit voortvloeiende gevolgen, die de kern van haar asielrelaas vormen. Nu geen geloof wordt gehecht aan het feit dat verzoekster geïnterviewd werd door de Ethiopische autoriteiten, kan zij niet dienstig voorhouden dat naar alle waarschijnlijkheid en redelijkheid kan aangenomen worden dat zij een gegronde vrees heeft voor zwaarwichtige represailles door diezelfde overheid.

3.12. Waar verzoekster betoogt dat in de hypothese van het ontbreken van geloofwaardigheid van haar verklaringen, dit niet betekent dat men zich niet de vraag moet stellen of het bestaan van een vrees voor vervolging of van een risico op ernstige schade kan worden aangetoond door de gegevens van de zaak die voor vaststaand worden gehouden, dat het duidelijk is dat twijfels over bepaalde aspecten van een relaas de bevoegde overheid niet ontslaat van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen, toont verzoekster geenszins aan welke elementen voor vaststaand moeten worden gehouden en aanleiding kunnen geven tot het vaststellen van het bestaan van een vrees voor vervolging of van een risico op ernstige schade.

3.13. Verzoekster betoogt dat zij wel degelijk wist waarom zij werd geïnterviewd, dat haar man lid was van de oppositiepartij. Zij stelt dat zij achter haar verklaringen blijft staan doch dat zij bepaalde details heeft achtergehouden voor het Commissariaat, dat zij gebukt ging onder extreme angstgevoelens en vreesde voor represailles tegen leden van haar in Ethiopië achtergebleven familieleden, dat zij niet overtuigd is van de geheimhoudingsplicht van het Commissariaat en het haar dan ook niet kwalijk kan genomen worden bepaalde details niet genoeg belicht te hebben.

Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoekster bezwaarlijk kan voorhouden dat zij bepaalde 'details' heeft achtergehouden of niet voldoende belicht heeft tijdens het gehoor voor het Commissariaat. Immers maakt de arrestatie en detentie door de politie naar aanleiding van de beschuldiging een

'supporter' van de Semayawi partij te zijn, de kern uit van haar asielrelaas. De reden waarom verzoekster geïnviseerd werd door de Ethiopische autoriteiten maakt aldus geenszins een detail uit. Bovendien stelt de Raad vast dat meermaals gepeild werd naar het waarom van de beschuldigingen lid te zijn van de Semayawi partij door de Ethiopische autoriteiten alsook naar de betrokkenheid van familieleden en naasten bij de partij, zodat zij niet dienstig kan voorhouden dat zij enkel informatie 'achterhiel' of 'onderbelichte'. Zo wordt op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd of verzoekster wist waarom zij haar verdachten, waarop ze ontkennend antwoordt en stelt dat ze zeiden dat zij activiteiten voor de partij organiseerde en dat dat niet zo was en dat ze er verder niets van begreep (vragenlijst DVZ, vraag nr. 5). Tijdens het gehoor op het Commissariaat verklaart verzoekster, op de vraag of zij enig idee heeft waarom men haar beschuldigde lid te zijn van de Semayawi partij, dat zij het niet weet (gehoorverslag CGVS, p. 8). Op de vraag of zij enige link of band had met de partij, antwoordt verzoekster 'neen' (gehoorverslag CGVS, p. 11). Op de vraag of zij weet waarom men haar beschuldigde lid te zijn van de partij, antwoordt verzoekster 'ik heb er geen idee van' (gehoorverslag CGVS, p. 11). Wanneer haar opnieuw gevraagd wordt waarom ze een onschuldig iemand die helemaal niets te maken heeft met een politieke partij beschuldigen lid te zijn van deze partij, antwoordt verzoekster 'dat weet ik niet' (gehoorverslag CGVS, p. 11). Op de vraag of er geen enkele aanleiding was waarom zij werd beschuldigd, antwoordt zij opnieuw ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 11). Wanneer verzoekster nogmaals gevraagd wordt of zij er geen idee van had waarom de Ethiopische autoriteiten haar beschuldigden, of er geen aanleiding of incident was geweest, antwoordt zij 'neen niets' (gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of een familielid van haar lid was van de partij, antwoordt verzoekster ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 6). Op de vraag of er geen mensen waren in haar omgeving die er lid van waren, verklaart verzoekster dat zij denkt van niet, dat zij werkt en altijd bezig is (gehoorverslag CGVS, p. 11). Op de vraag hoe het kan dat zij om de een of andere reden aan de Semayawi partij werd gelinkt, antwoordt verzoekster dat zij er geen idee van heeft en op de vraag of zij mensen kent die lid zijn van deze partij antwoordt verzoekster 'Neen niemand. Ik heb geen idee, ik weet er niets van' (gehoorverslag CGVS, p. 17). Tenslotte antwoordt verzoekster op de vraag of iemand van de familie politiek actief is of geweest is 'Neen ik denk het niet'.

Waar verzoekster aanhaalt dat zij niet overtuigd is van de geheimhoudingsplicht in hoofde van het Commissariaat en dat het haar niet ten kwade kan worden geduid bepaalde 'details' niet 'genoeg belicht' te hebben alsook dat zij gebukt gaat onder extreme angstgevoelens en vreest voor represailles tegen de leden van haar in Ethiopië achtergebleven familie, wijst de Raad er vooreerst op dat het gebrek aan vertrouwen in de 'geheimhoudingsplicht' van het Commissariaat en de vrees voor represailles haar er klaarblijkelijk niet van weerhouden heeft in huidige procedure, waar de commissaris-generaal de tegenpartij is en het verzoekschrift van verzoekster hem wordt toegezonden, wel het 'detail' betreffende het lidmaatschap van haar man bij de oppositiepartij te vermelden. Bovendien wijst de Raad er op dat van een kandidaat vluchteling redelijkerwijze mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas.

De Raad herhaalt dat, gelet op de bekentenis in het verzoekschrift dat verzoekster wel wist waarom zij geïnviseerd werd, dat haar man lid was van de oppositiepartij, verzoekster niet geheel de waarheid vertelde in weerwil van de plicht tot medewerking die op haar rust. Verzoekster draagt echter zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor. Het feit dat verzoekster zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens haar gehoor op het Commissariaat niets gezegd heeft over het lidmaatschap van haar man bij de oppositiepartij en haar kennis van de reden waarom zij geïnviseerd werd, maakt verzoeksters ongeloofwaardigheid des te groter.

Bovendien wijst de Raad er op dat de verzoekende partij van het beweerde lidmaatschap van haar man bij de oppositiepartij geen enkel stavingstuk voorlegt.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift aldus een nieuwe versie van de feiten weergeeft en stelt deze niet eerder te hebben durven weergeven, omwille van het gebrek aan vertrouwen in de

geheimhoudingsplicht van het Commissariaat en omwille van de vrees voor represailles ten aanzien van haar familie in Ethiopië, herstelt zij haar ongeloofwaardigheid niet.

3.14. Verzoekster verwijst nog naar haar kwetsbaar profiel als alleenstaande vrouw. Dat verzoekster louter omwille van haar profiel als alleenstaande vrouw zou dreigen problemen te kennen bij een terugkeer naar haar land van herkomst, wordt door haar echter op generlei wijze aangetoond of aannemelijk gemaakt. Bovendien haalde verzoekster dit element nooit eerder in de procedure aan. In dit kader dient bovendien te worden herhaald dat verzoeksters asielrelaas hoger ongeloofwaardig werd bevonden en dat verzoekster uitdrukkelijk stelde dat zij op het gehoor alles had kunnen zeggen (gehoorverslag CGVS, p. 19).

3.15. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.16. Verzoekster heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aan te tonen dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het vluchtelingenverdrag is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het vluchtelingenverdrag omvat (UNHCR, Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde is.

Verzoekster betoogt dat ondanks het feit dat het Commissariaat poogt de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas vast te stellen, elementen daaruit nog steeds kunnen leiden tot een EVRM-schending, dat het Commissariaat er zich van moet vergewissen dat zij risico loopt op een mensonterende behandeling in geval van terugkeer naar haar land van herkomst, doch laat zij na aan te geven welke elementen uit haar ongeloofwaardig asielrelaas kunnen leiden tot het vaststellen dat zij een reëel risico loopt op een mensonterende behandeling in geval van terugkeer naar haar land van herkomst. In zoverre zij doelt op de door haar gegeven informatie in haar verzoekschrift dat zij weet waarom zij geviséerd werd, dat haar man lid was van de oppositiepartij, verwijst de Raad naar wat hieromtrent werd gesteld in punt 3.13. Gelet op de ongeloofwaardigheid van deze verklaringen in haar verzoekschrift, maakt verzoekster ook niet aannemelijk dat zij omwille van het toegedichte lidmaatschap van de oppositiepartij of het lidmaatschap van de oppositiepartij van haar man een reëel risico loopt op ernstige schade.

3.17. Waar verzoekster verwijst naar artikel 48/7 van de vreemdelingenwet en stelt dat dit artikel de mogelijkheid niet uitsluit bescherming toe te kennen indien er sprake is van zeer ernstige trauma's bij de asielzoeker, zelfs als de omstandigheden die hem ertoe hebben aangezet zijn land te verlaten verdwenen of gewijzigd zijn, dat zij op zijn minst trauma's heeft opgelopen naar aanleiding van de periode dewelke zij in detentie heeft moeten doorbrengen en naar aanleiding van de folteringen die zij tijdens haar gevangenschap heeft moeten ondergaan, dat zij onder meer werd blootgesteld aan verdrinkingsfoltering en kwetsuren opliep aan haar borststreek, herhaalt de Raad dat geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters verklaringen omtrent de onterechte beschuldigingen aan haar adres betreffende het lidmaatschap van de Semayawi partij en de daaruitvolgende arrestaties, detenties en slechte behandelingen, zodat zij niet aannemelijk maakt dat zij trauma's opgelopen heeft. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij reeds in het verleden werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan. Bovendien wijst de Raad erop dat de voorgehouden trauma's niet medisch worden geteest.

3.18. Verzoekster betoogt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de hoegrootheid van het risico dat zij loopt om blootgesteld te worden aan verscheidende vormen van onheuse behandelingen in de veronderstelling dat zij effectief wordt gelinkt aan een oppositiepartij in Ethiopië en hij te weinig het dreigende gevaar voor schade in haar hoofd te wijten aan haar associatie met de oppositiepartij Semayawi onderzocht, waarbij zij paragrafen citeert uit een rapport van Amnesty International waaruit blijkt dat leden en leiders van oppositiepartijen alsook tegenstanders buitengerechtelijk geëxecuteerd werden, dat de verkiezingen plaatsvonden tegen een achtergrond van restricties ten aanzien van onder meer de oppositiepartijen, inclusief het excessief gebruik van geweld tegen betogers, het dwarsbomen van campagnes van de oppositie en lastigvallen van observeerders van de oppositie, dat de politie en de militairen massaal arrestaties uitvoerden van betogers, journalisten en leden van de oppositiepartij als deel van het neerhalen van het protest in de Oromia regio, dat veiligheidsofficieren en politieleden mensen van de oppositiepartijen arresteren, vasthouden en slecht behandelen. De Raad wijst erop dat niet enkel haar asielrelaas op het vlak van de arrestaties, vasthoudingen en slechte behandelingen ongeloofwaardig werd bevonden, doch ook dat het asielrelaas op het punt dat verzoekster beschuldigd werd van lidmaatschap van de Semayawi partij ongeloofwaardig werd bevonden, zodat hij de hoegrootheid van het risico op ernstige schade voor personen die gelinkt worden aan een oppositiepartij in Ethiopië niet diende na te gaan. In zoverre verzoekster met 'associatie met' en 'gelinkt aan' de oppositiepartij zou wensen te duiden op het lidmaatschap van de Semayawi partij van haar man, herhaalt de Raad dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoeksters verklaringen hieromtrent. Gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen omtrent het lidmaatschap van de Semayawi partij van haar man, toont zij niet aan en maakt zij niet aannemelijk dat zij het risico loopt gelinkt te worden aan die partij.

3.19. Verzoekster brengt verder geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in het land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

3.20. In hoofd van verzoekster kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden in aanmerking genomen.

3.21. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

3.22. Waar verzoekster *in fine* vraagt om de bestreden beslissing aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het Commissariaat, wijst de Raad erop dat slechts hij de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER